

رهبر معظم انقلاب درگذشت حجت‌الاسلام موسوی تبریزی را تسلیت گفتند

رهبر معظم انقلاب اسلامی در پیامی به آیت‌الله العظمی نوری همدانی درگذشت داماد ایشان را تسلیت گفتند.
معظم‌له در پیامی به مرجع عالیقدر آیت‌الله العظمی نوری همدانی درگذشت حجت‌الاسلام سیدحسین موسوی تبریزی داماد ایشان را تسلیت گفتند. بنا بر روایت تسنیم، متن بدین شرح است:

بسم الله الرحمن الرحيم

حضرت آیت‌الله العظمی نوری همدانی (دامت برکاته)

ارتحال جناب حجت‌الاسلام والمسلمین موسوی تبریزی (رحمة الله علیه) را به حضرت عالی و خانواده محترم ایشان تسلیت عرض می‌نمایم و بقا و طول عمر با برکت جناب عالی را از خداوند متعال مسئلت می‌نمایم.

رحمت و غفران الهی را برای آن مرحوم خواستارم.

سیدمجتبی حسینی خامنه‌ای

۳۱/ فروردین/ ۱۴۰۵ مطابق با ۲/ ذی‌القعدة / ۱۴۴۷

روزشمار جنگ | روز پنجاه و چهارم

قمار تمدید در واشنگتن، تثبیت اراده در هرمز

چرا ایران «بازی زمان» را برد؟

سندرم تناقض استراتژیک در کاخ سفید در پنجاه و چهارمین روز از شروع درگیری‌هاهمچنان تشدیدمی‌شود.دونالد ترامپدر تصمیمی که‌بازتاب‌استیصال‌بود، آتش‌بس شکننده‌را‌به‌طوریک‌جانبه‌تمدید کرد، اما‌هم‌زمان دستور داد محاصره غیرقانونی بنادر ایران ادامه یابد. این استراتژی «دیپلماسی در سایه‌راهزنی»، بلافاصله‌با‌دیوار سخت واقعیت برخورد کرد. سپاه پاسداران با توقیف دو شناور متخلف در تنگه هرمز، ثابت کرد تمدید آتش‌بس روی کاغذواشنگتن، نمی‌تواند مانع اعمال حاکمیت مقتدرانه تهران در خلیج فارس شود. جهان دریافته است ایران پس از «۹روز بمباران و محاصره، نه‌تنها دچار «شکاف تصمیم‌گیری» نشده،بلکه‌با‌بازگشایی‌فرونده‌ها‌وبازسازی سریع‌زی‌ساخت‌هایش، در حال دیکته کردن قواعد «صلح عادلانه» به‌لبرقدرتی‌است‌که‌حالا‌حتی‌برای‌تأمین‌امنیت‌متحدانش‌در خلیج فارس، دست‌به‌دامان «سوآپ ارزی» شده‌است.

■ **هرمز؛ وقتی «محاصره‌کننده» خود محاصره می‌شود**

مهم‌ترین رویداد میدانی در ۲۴ساعت گذشته، شکست قطعی ادعای «کنترل دریا» توسط سنکتام بود. در حالی که ترامپ تمدید آتش‌بس‌را‌مشروط‌به‌پذیرش شروطواشنگتن می‌کرد،نیروی دریایی سپاه پاسداران با توقیف دو کشتی کانتینری (ام‌اس‌سی فرانچسکا‌و اپامینونداس) در تنگه‌هرمز، این پیام قاطع‌را‌مخابره کرد‌که «اخلال در نظم‌وامنیت‌هرمز، خط‌قرمز ایران است».

این اقدام، به‌تعبیر تحلیلگران الجزیره‌واندیشکده‌های غربی، صرفاً یک واکنش تاکتیکی نبود؛ بلکه اثبات این دکتر ین بود که ایران، «محاصره‌» را با «تمکین» پاسخ نمی‌دهد، بلکه آن‌را با «تسلیحاتی کردن متقابل جغرافیا» در هم می‌شکند. وقتی واشنگتن تجارت دریایی ایران را‌امسدود می‌کند، تهران نیز با توقیف شناورهای مرتبط با رژیم صهیونیستی‌یا‌ناقص‌سیستم‌های ناوبری، هزینه‌بیمه‌وتردد ناوگان غربی را به مرز انفجار می‌رساند. این همان نقطه‌ای است که جنیفر پالز(کارشناس مطالعات دریایی) به آن اشاره می‌کند: «دریاها اکنون در کنترل کسانی است که آماده پرداخت هزینه هستند، نه کسانی که فقط دوا‌هواپیما‌بر دارند».

■ **توهم شکاف؛ چرا واشنگتن از «سکوت تهران» می‌ترسد؟**

در عرصه دیپلماسی، روز پنجاه و چهارم صحنه برخورد تحلیل‌های متوهمانه‌واشنگتن با صخره «صبر راهبردی» تهران بود. خبرگزاری سی‌ان‌ان با اشاره به یک خطای شناختی بزرگ در کاخ سفید نوشته است دولت ترامپ، عدم پاسخ‌گویی فوری ایران به فیهرست شروط آمریکا‌به‌پای «شکاف در رهبری ایران» و «فقدان اجماع داخلی» نوشته است. اما واقعیت روی زمین نشان می‌دهد کشوری که دچار «شکاف درونی» است، نمی‌تواند در اوج محاصره، فرونده‌های حساس خود را بازگشایی کند. بیش از نیمی از هزار و ۳۰۰ مدرسه آسیب‌دیده‌را در کمترین زمان بازسازی کند‌و به‌گفته فرمانده نیروی هوافضای سپاه، تولیدواستقرار پرتابگرهای موشکی خود‌را‌با‌سرعتی بیش از پیش از جنگ، از سر بگیرد. سکوت عملی ایران در برابر «آخرین پیشنهادهای» واشنگتن، نه‌ناشی از ضعف،‌که‌ناشی از یک «تصمیم‌حاکمیتی یکپارچه» است. ایران به‌درستی دریافته‌است‌که ترامپ بیش از هر کس دیگری به این «عکس یادگاری دیپلماتیک» پیش از انتخابات نیاز دارد؛ بنابراین، نیازی به تعجیل برای نجات رئیس جمهوری که خود‌او‌معمار این بحران‌بوده‌است، نمی‌بیند.

■ **جبهه‌شمال؛ جنایت‌نیابتی در پناه آتش‌بس دروغین**

در حالی که چشم‌ها به خلیج فارس دوخته‌شده، رژیم صهیونیستی در حال اجرای پروژه «یگ‌سازی تثبیت‌شده» در جنوب لبنان است. گزارش‌های الجزیره‌وشبکه‌های محلی نشان می‌دهد ارتش اسرائیل از پوشش آتش‌بس برای ایجاد یک «خطرزد» اشغالی استفاده کرده و با تخریب عاملانه‌روسناها، استراتژی غزه‌را در لبنان پیاده می‌کند. اما این قمار خونین، بدون هزینه‌نمانده است. کشته‌شدن سربازان اسرائیلی در کمین‌های جنوب لبنان و تداوم شلیک‌ها به شهرک‌های شمالی، نشان می‌دهد «وحدت‌جبهه‌ها» هنوز زنده است.

■ **ایستگاه پنجاه و چهارم؛ استراتژی انتظار**

جنگ در نقطه «انتظار مسلحانه» قرار دارد. ترامپ با تمدید آتش‌بس، تلاش کرد زمان بخرد، اما حفظ محاصره دریایی، این زمان را برای او به «ثایه‌شمار بعب» تبدیل کرده‌است. مذاکره ممکن است در هر تاریخی دوباره در دستور کار قرار گیرد، اما سرنوشت واقعی این جنگ، در اتاق‌های کنفرانس تعیین نخواهد شد؛ سرنوشت جنگ‌را‌کشوری رقم می‌زند‌که‌بتواند بدون دادن «امتیاز موجودیتی»، درد اقتصادی و روانی نبرد را برای حریف، به نقطه «غیر قابل تحمل» برساند و تا این لحظه، ایران با کنترل نبض‌هرمز و حفظ‌استقامت داخلی، دست‌برتر را در این مارا تن اراده‌ها حفظ کرده‌است.

رئیس‌جمهور آمریکا به‌رغم تهدیدهای فراوان، به تمدید آتش‌بس تن داد

اما در تلاش برای بزرگ کردن آن و تبدیل شکست به پیروزی است

آتش‌بس مشکوک

عقب‌نشینی از تعیین ضرب‌الاجل برای ایران در بازگشت به میز مذاکره، از دست خالی تیم ترامپ برای امتیازگیری و یا واداشتن تهران به تسلیم و تن دادن به خواسته‌هایشان حکایت دارد

این مسئله مورد پذیرش کاخ سفید بود اما در عمل دست رژیم شرور صهیونیستی برای ادامه تهاجم ضد حزب‌الله کاملاً باز بود. در میانه بدعهدی‌ها و با توجه به پیشینه بی‌اعتمادی به واشنگتن، اگرچه خطر جنگ ایران را تهدید می‌کرد ولی تصمیم‌سازان در تهران با پذیرش چنین ریسکی، تصمیم عدم حضور در مذاکرات اسلام‌آباد را با صدای بلند اعلام کردند. حال ترامپ میان دو گزینه مخیر بود؛ اعلام جنگ دوباره یا عقب‌نشینی از تهدیدها. ترکیب ایستادگی بی‌نظیر مردم در خیابان‌ها، آمادگی میدان و نهایتاً تصمیم خردمندانه دیپلماسی؛ همگی موجب انتخاب گزینه دوم از سوی دشمن شد.

جنگ‌سالار حاکم بر کاخ سفید با چرخش در مواضع، فعلاً به برقراری آتش‌بس نیم‌بند تن داده، اما تحلیل ریز به ریز

قالبیاف در پیامی به مناسبت سالروز تأسیس این نهاد:

به خود می‌بالم که عضو کوچکی از سپاه پاسداران باشم

که پاسداری از ایران عزیز در گوشت، پوست و خونشان جاری است و حالا بیش از گذشته به داشتن چنین سرو بلندی افتخار می‌کنند.

نهادی که در بحران‌های طبیعی، سازندگی و عرصه‌های فرهنگی نیز مانند میدان نظامی در میانه میدان است و هر کجا که نام ایران و انقلاب به میان باشد به پاسداری از آن می‌شتابد.

مجاهدت سپاه پاسداران انقلاب اسلامی در سه جنگ تحمیلی علیه ملت ایران و غائله‌های مسلحانه که امنیت مرزها و شهرهای ایران را هدف گرفته بودند، مدال افتخار سترگی بر سینه بزرگمردان سپاه است که تا پای جان و آخرین قطره خون، برای ایران اسلامی جانفشانی کردند.

اقتدار شیرزان و غیورمردان سپاه در مسیر سربلندی و سرافرازی ایران عزیز امروز بر همگان ثابت شده و از خلیج همیشه فارس تا دریای خزر و از شرق کویر تا غرب زاگرس نیز عبور کرده و جهانی را به حیرت واداشته‌است.

حقوق بین‌الملل، دکترین «استاپل» (Estoppel) یا منع انکار پس از اقرار، تا حدودی به این مفهوم نزدیک است؛ دولتی که با رفتار خود نشان داده‌است پایبند به اصول میز مذاکره نیست، نمی‌تواند انتظار داشته باشد که طرف مقابل با اعتماد کامل و بدون در نظر گرفتن تضامین عینی وارد کارزار دیپلماتیک شود.

■ **ممنوعیت مذاکره تحت اجبار و بطلان توافق دیکته شده**

یکی از مهم‌ترین دستاوردهای حقوق بین‌الملل مدرن، گذار از دوران «حق توسل به جنگ» (Jus ad bellum) به دوران ممنوعیت توسل به زور است. بند ۴ ماده ۲ منشور ملل متحد، هر گونه تهدید یا توسل به زور علیه تمامیت ارضی یا استقلال سیاسی هر کشوری را اکیداً ممنوع کرده است. این اصل که به عنوان یک قاعده آمره (Jus Cogens) شناخته می‌شود، تأثیر مستقیمی بر ساختار مذاکرات بین‌المللی دارد.

بر اساس ماده ۵۲ کنوانسیون حقوق معاهدات وین، هر معاهده‌ای که با تهدید یا استفاده از زور و در نقض اصول حقوق بین‌الملل مندرج در منشور ملل متحد منعقد شده باشد، باطل و فاقد اثر قانونی است (Void ab initio). این بدان معناست که مفهوم «مذاکره با اجبار» یا فشردن گلولی یک ملت برای نشان دادن آن‌ها پای میز مذاکره، از منظر حقوق بین‌الملل کاملاً مردود است. اقدام‌های اخیر محور آمریکایی- صهیونیستی، اعم از تهدیدهای نظامی، ترور، تحریم‌های فلج‌کننده و ایجاد یک فضای جنگی، دقیقاً در راستای همان «اجبار» و «تهدید به زور» ارزیابی می‌شود که حقوق بین‌الملل آن را نفی می‌کند. زمانی که یک طرف سعی دارد با ابزار جنگ و فشار حداکثری، پیش‌نویس توافق خود را به عنوان یک

شرکت در مذاکره نیز جالب توجه است. اختلاف‌افکنی میان سران نظام و البته مردم با حاکمیت، یکی از راهبردهای دشمن از ابتدای جنگ بوده و آن‌ها به ترتیب تلاش کردند با دوگانه‌سازی مردم - حاکمیت، سیاسیون - نظامیان (سپاه پاسداران) و در نهایت قالبیاف - جلیلی، به این نیت برسند. قمارباز که تصمیمیش در انتخاب مذاکره بیانگر وضعیت آشفته حاکم بر کاخ سفید است نه دودستگی در ایران، در راستای بزرگ کردن و وارونه جلوه دادن واقعیات، با وقاحت می‌گوید: «با توجه به اینکه حکومت ایران به شکلی جدی دچار فروپاشی و تزلزل شده‌است، حمله به ایران را تا زمانی که رهبران و نمایندگان آن‌ها بتوانند به یک پیشنهاد واحد و منسجم دست یابند، متوقف می‌کنیم!».

■ **آتش‌بس بر اساس دستور کار تهران**

از سویی در شرایطی که افزایش قیمت سوخت و به‌تبع آن مواد غذایی و دیگر اجناس، غربی‌ها را کلافه کرده و به‌ویژه اروپایی‌ها به دنبال یافتن راهی در پایان دادن به آشوب دست‌ساخته ترامپ هستند و این مسئله در اقدام رئیس‌جمهور ایالات متحده برای تمدید یک‌طرفه آتش‌بس اثرگذار بوده، اما ترامپ با کمال پروری تلاش می‌کند در بیان و توجیه رویکرد و سیاست دوگانه و متعارض خود مشکلات اقتصادی ایران را برجسته کند. وی در رشته توییتی نوشت: «ایران نمی‌خواهد تنگه هرمز بسته باشد تا بتوانند روزانه ۵۰۰ میلیون دلار درآمد داشته باشند. آن‌ها از نظر مالی در حال فروپاشی هستند! نیروهای نظامی و پلیس گلابه دارند که حقوقشان پرداخت نمی‌شود. کم‌کم!». بازی فریب ترامپ در حالی است که همین دیروز رسانه‌های عبری زبان گزارش دادند، قیمت نفت پس از اعلام تمدید آتش‌بس یک دلار هم کاهش پیدا نکرد؛ چرا که بازارها دیگر به حرف‌های رئیس‌جمهور آمریکا اعتماد ندارند.

در نهایت، عقب‌نشینی از تعیین ضرب‌الاجل برای ایران در بازگشت به میز مذاکره، از دست خالی تیم ترامپ برای امتیازگیری و یا واداشتن تهران به تسلیم و تن دادن به خواسته‌هایشان حکایت دارد. جمهوری اسلامی آشکارا اعلام کرده هیچ‌گونه مذاکره‌ای را زیر سایه اولتیماتوم نخواهد پذیرفت و پذیرش مسئله‌از سوی رئیس‌جمهور آمریکایی یعنی دست‌برتر ایران در روندسازی‌های دیپلماتیک، با این حال در پیام ترامپ، تهدیدها موجود است. وی با وجود تن دادن به آتش‌بس بر اساس دستور کار جمهوری اسلامی تأکید دارد: «به ارتش دستور داده‌ام به محاصره ایران ادامه داده و در حالت آماده‌باش کامل باقی بماند». ادامه‌تهدیدها هم‌زمان با پیشبرد مذاکره برای تهران قابل فهم و پذیرش نیست و ایران به صراحت لغو محاصره در یایی را به عنوان یک پیش‌نیاز برای بازگشت به مذاکره با آمریکا طرح کرده؛ چرا که به گفته عراقچی محاصره بنادر ما اقدام جنگی و نقض آتش‌بس محسوب می‌شود.

افتخاری که امروز مایه مباهات ایرانیان واقعی به شمار می‌رود. افتخار

پوشیدن لباس سبز پاسداری از این سرزمین مقدس و هم‌رزمی دوشادوش با شهدای سرفراز و فرماندهان سربلندی که طومار نامشان شاهنامه‌ای دیگر می‌طلبد هواره با اینجانب است و هر خود می‌بالم که همچنان خود را عضو کوچکی از پاسداران این ملت و سرزمین بدانم. پاسدارانی که آواز رشادت‌ها

و دلآوری‌های آنان مرزهای باور را نورند ریده است.

سربازان صدیق بنیان‌گذار کبیر انقلاب و رهبر شهید و فرزانه حضرت آیت‌الله سیدعلی حسینی خامنه‌ای رحمه‌الله علیهما و حضرت آیت‌الله سیدمجتبی خامنه‌ای حفظه‌الله، افتخارات بسیاری از این بزرگواران را بر دوش و سینه خویش دارند و حالا به تمام فرمایش امام خمینی قدس‌الله‌نفسه الزکیه بر همگان ثابت شده است، که: «اگر سپاه نبود، کشور هم نبود».

توافق دیکته شده، دفاع از حاکمیت ملی و استقلال سیاسی بوده که در حقوق بین‌الملل به عنوان یک حق ذاتی برای تمامی دولت‌ها به رسمیت شناخته شده است.

■ **انتکا به مقاومت تاریخی ملت، پشتوانه دیپلماسی**

این رویکرد دیپلماتیک، یک واقعیت بنیادین هویتی است؛ ایستادگی ملت غیور ایران. حافظه تاریخی نظام بین‌الملل گواه آن است که این ملت در هیچ برهه‌ای تسلیم زور و فشارهای خارجی نشده و همواره با عزت برای احقاق حقوق حقه خود جنگیده‌است. امروز نیز، در مواجهه با جنگ ترکیبی، اراده‌ملی بر همان مدار پرافتخار گذشته استوار است. ملت ایران همچون گذشته برای حقوق خود می‌جنگد و هرگز تسلیم فشارهای ظالمانه آمریکا نخواهد شد. این روحیه، به عنوان قوی‌ترین سنگر هیئت دیپلماتیک، هر گونه توهم پیروزی از طریق «دیپلماسی اجبار» با باطل می‌کند.

مذاکره تنها زمانی می‌تواند به عنوان ابزاری مؤثر در راستای حفظ صلح و امنیت بین‌المللی عمل کند که از شائبه زور، تهدید و اجبار پاک باشد. تجربه تاریخی و موازین متقن حقوق بین‌الملل ثابت کرده‌اند صلح دیکته‌شده و توافقاتی که زیر سایه اسلحه‌ها امضا می‌شوند، هرگز پایدار نخواهند بود. در این چارچوب، موضع هیئت مذاکره‌کننده ایران بازنایی از یک درک عمیق از حقوق بین‌الملل و واقعیات نظام بین‌الملل است؛ جایی که می‌توان برای رسیدن به صلح، با حسن نیت دور یک میز نشست، اما به دلیل سوابق تاریک طرف مقابل در نقض عهد و کاربرد زور، هرگز نمی‌توان بدون داشتن سپری محکم از تضامین حقوقی، به وعده‌های آن‌ها اعتماد کرد.